

Bc. Ilona Hambergerová: Mateřská
škola a 1. Stupeň základní školy
(Montessori)
[posudek diplomního projektu]

Při loňských obhajobách jsem napsal, že se zdá, že urbanismus se zase stává nedílnou součástí architektury, že nové generace přemýšlejí komplexněji. Možná. V ukázkovém projektu Barbory Mikitové se zjevily perly potenciálu Malé Strany. Chtěli jsme proto potenciál prázdných míst prozkoumat podrobněji a potvrdit reálnost zastavění jednotlivých proluk. Těžká úloha. Musím se přiznat, že jsem netušil jak přetěžká. Kdo by nechtěl navrhovat ve skutečně městském prostředí? Kdo by nechtěl položit další vrstvu do staleté historie ukládání jednotlivostí do celku? Následující čtyři projekty (z původně pěti) jsou však důkazem, že to není vůbec jednoduché. Je potřeba sebevědomí a pokory a tato kombinace možná přichází až s mnoha zkušenostmi. Výsledek je, bohužel, ve všech případech trochu rozpačitý. Různé „veřejné“ stavby se diplomanti pokusili nakreslit na místa „regulovaná“ loňským diplomem. Sami si mezi sebou rozdělili jednotlivé parcely. Jednotlivé návrhy ale mnohde nedosahují kvalit svého okolí...

Ilona Hambergerová dlouhou dobu hovořila o škole. O základní a mateřské škole. Po pečlivém zkoumání dospěla k názoru, že ideální bude klasická kombinace MŠ a ZŠ prvního stupně v tzv. alternativní formě. Ve formě pedagogiky Montessori.

Princip domu, jeho vztah k veřejnému prostranství a ke světovým stranám, i jeho celkové fungování je možné označit za správné. I hmota domu, jako veřejné instituce je v základě správná. Soběstačnost školy a vazby na okolí zejména z pohledu fungování celku by mohla leckterá podobná instituce závidět. Detaily dispozice nejsou v tomto směru až tak podstatné. Horší je to ovšem s celkovým řešením fasád a ani celková konstrukce domu není ukázkou dokonalosti. Architekt by se neměl spoléhat na to, že „to někdo dodělá“. Měl by být skutečnou vůdčí osobností celého projekčního kolektivu. A to slečna Hambergerová prozatím úplně není.

Vraťme se ale k principům Montessori. Jedním ze základů tohoto pedagogického přístupu je „práce s chybou“. Citujme z textu: „Chyba je chápána jako běžný, přirozený projev v procesu učení“. Doufám, že nedokonalosti, které obsahuje tento projekt povedou ve výsledku diplomantku k zamyšlení a definují její nejbližší cestu neklidnými vodami architektury.

Doporučuji přijmout projekt Ilony Hambergerové k obhajobě a ohodnotit známkou...

Roman Koucký, 2011-02-02